

د هیلې
ژوند

Ketabton.com

ناول

لیکواله: فوزیه ارزو

ډیزاینر: سیدادریس سادات

0731363201

د هیلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

د هیلې ژوند

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پیژوندنه!

نوم. د هیلې ژوند
لیکواله. فوزیه ارزو
ډیزاین. سید ادریس سادات
کمپوز. سید ادریس سادات
د لیکوالي شماره. 003378294943
د سادات شماره. 0731363201
چینل. <https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv>

واټسپ گروپ. <https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dIHRDKRmRR1QHSz>

که چیرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتیا لرئ، یا هم

غواړئ، خپل کتاب په پي ډي بڼه نشر کړئ، نو له مور سره په

لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

ډالی

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان

او خوږې مور جانې ته ډالی

وي.

د هیلې ژوند

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنگید، پورته مې کړ پر واټسپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسې سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیاني

یې راپه گوته کړئ.

نو ډیره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترگو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینخوادم.

خوند یې راکړ، انجلی ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډیر خوښ شو، انشالله د پښتو ادب کې به یوه نوې

کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خندا نه جوړیږم.

راځئ، او ناول راسره ولولئ،
خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې یې په بدل کې زما یوتویب چینل
چې په هغې کې هم درته لنډې کیسې نشروم، سبسکرایب کړئ.
او ښکلې کیسې پکې وگورئ، د چینل لینک!

<https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv>

د ننگرهار ملي راډیو کارمند

سیدادریس سادات

پیل

وره کورنۍ مې وه، مور پلار خویندې او ورونه!
یوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولګي کې وم.
زده کړو سره مې بې حده ډیره مینه وه، له اوله تر لسم ټولګي پوري اول نمره وم.
ژوند کې مې یواځې یوه هیله وه، چې زده کړې وکړم.
پرمختګ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتګاره شم، ښوونځي تازه پیل شوي وو. دا چې زه
درسونو کې لایقه وم، نو درسونه هم راته هیڅ مشکله نه وو.
درسونو سره سره مې کور کار هم کاوه او د شپې مطالعه مې زیاته کوله، هر ډول
کتابونه مې لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.
نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبایل اخیستی وو.
خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې مور پاکستان کې وو او زیاتره خپلوان
موافغانستان کې!
نو ځکه به زنگ باندي مصرف زیات راته، نو کورنۍ مې موبایل کې فیسبوک او واتساف
هم خلاص کړي وو.
نو مابه هم همیشه کتابونه پکې ډانلود کول، کله به مې معلومات ویل!
خو هیڅکله مې پرډیو سره پکې خبره یا مسج نه وو کړی.
همداسې وخت تېرېده، یو وخت د کورنیو ستونزو لامله ډیره خفه وم.
نو ستوري مې ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ویل، چې موبایل کې د مسج غږ
شو.

د هیلې ژوند

ومي کته زما په ستوري زياتو خپلوانو مي نظرونه ورکړي وو، هغو کې يو پردي هلک هم
يونظر ورکړی و.

و ليکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه يوه حل لاره لري.

ما هم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبایل مي بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوويده شوم، په سبا يې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی،
کار او بيا شپه شوه.

موبایل مي رپورته کړ، غوښتل مي فیسبوک وگورم، چې څه پکې نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بيا هم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، ليکلي يې وو.

سلام!

څنگه ياست!

هيله لرم ستونزه مو حل شوې وي.

دا چې زموږ ايډي د هلک په نوم وه، نوماهم بل فکر ونه کړ.

يوځل مي همداسي پرېښوده خونه پوهيږم ولې مي بيرته ځواب ورکړ، ومي ليکل!

ع سلام!

ښه يو شکر ستاسو دروغ صحت په هيله!

هو حل شوه مننه!

وروسته فیسبوک ته ولاړم، هلته د یوناوول په ویلو بوخته شوم.

چې مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو ليکلي وو:

د هیلې ژوند

-د منې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخیر حل شوي.

خواب مي ورنه کړ يواځي مي مسج ورته لايک کړ، لږه شيبه ووته بيا مسج راغي، ليکلي يې وه.

-زمانوم شاهد دی، افغانی يم خو پاکستانکې -----بشار کي اوسېرم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حيرانه شوم، چې دا هلک څنگه دومره مسجونه کوي، خو بيا مي هم خواب ورنه کړ، لږه شيبه وروسته بل مسج راغي.

-زما غوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانۍ نه شاته کيږي، نو خواب مي ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پيژندلو مو زه هم افغانی يم، پاکستان کې اوسېرم هغه خواب راکه!

-نوم مو؟

دا چې زه نجلی وم، ايډي د هلک په نوم وه .

نو هيڅ مي ورته ونه ويل:

لږه شيبه وروسته بل مسج راغي، ستاسو نوم څه دی؟

-ومي ليکل بي نومه!

د خدا سټېکري يې ولېږه وايي:

پوهه شوم د دې امله نه وايست، چې نوم مو بنایسته دی.

د هیلې ژوند

له نظره به یې کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وایم، اوس کولی شی نوم مو راته وښایاست؟

ورته ومي لیکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټینگار لامل مو؟

هغه: هیڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډیر خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملگري واوسو.

زه: ایاملگرتیا یواځې د ستونزو او خفگان له امله کیږي؟

هغه: نه خو هغه وخت یوبل ډیر ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، باید ویده شم.

تر بیا مخته ښه!

هغه: یعنی زما ملگرتیا نه قبلوي؟

خو خیر دا اوس لپاره مننه چې دومره وخت مورا کړ، ماهر ورنه هیله وکړه دا چې

موبایل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجون مې ډیلیټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ویده شوم، همداسې دوي ورځې تېرې شوې.

هیڅ مسج ونشو دریمه شپه بیامسج راغی.

سلام!

څنگه یاست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخنډل او لږ حیرانه هم وم.

چې داوړې دومره شله دی، ځان سره به مې ویل ځواب ورکړم.

که نه!

د هیلې ژوند

کله به مي هو ويل کله نه چي بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چي نوم اخیستلو سره حساسیت لري، که څنگه!

ومي لیکل:

کله چې دومره پوهیږی. نوبیا ولې دومره شله یاست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وایم.

ځان سره مي فکر وکړ، چي دا خو د نورو خبرو نیت هم لري، که کورنی. مي پوهه شي

یامسج وگوري نو کیدای شي بل فکر وکړي.

نو پریکړه مې وکړه، چي ورته هرڅه ووايم.

تر څو نور مزاهیمت ونه کړي.

نوومي لیکل:

غواړم یوڅه درته ووايم، خو هیله لرم چې سم پوهه شی.

هغه: مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلی یم، دا موبایل مې هم د کورنی موبایل دی.

زه یواځې د کتاب یا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نو تاسو نه هم هیله لرم، نور پوهه

شوي یاست، چي زما د نوم نه ویلو لامل څه دی؟

هغه خو د حیرانتیا سټیکرونه ولیږل.

وي لیکل:

زه هم لږ شکمن وم چي نوم ویلو کې څه ستونزه کیدای شي؟

خو نه پوهیږم، ماته ولې داسې ښکاره شوه، لکه هغه چې هیڅ حیران نه شو لکه هغه چې پوهیده زه نجلۍ یم.

په هر حال ورته مې ولیکل:

زه: اوس خو پوهه شوي نو هیله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنۍ موبایل دی.

همدې سره مې موبایل بند کړ.

او ویده شوم، خو ورځې تیرې شوې هیڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چې نور مزاحیمت نکوي، څلورمه شپه لس بجې یې بیا مسج ولیږه...

سلام یې لیکلي وو.

ماهم بغیر بغیرله دې چې ځواب ورکړم ډیلیټ مې کړ لږه شیبه وروسته مسج راغی ډیر اوږد وو یې لیکلي وو.

هغه: پوهیږم تاسو به اوس فکر کوئ، چې اوس پوهه شوې ولې بیا مسج کوي؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډیره ښه انسانه یاست! ستاسې لیکنې او ستوریانې زما ډیرې خوښېدلې هغه وخت مې فکر هم نه وو کړی،

چې تاسې به نجلۍ یاست، غوښتل مې ملگري واوسو!

خو چې تاسو سره مې خبرې وشوي باور وکړه، ډیر خوشاله شوم.

چې یوملگري مې پیدا کړ او بیا تاسو ویل چې نجلۍ یاست.

خو ماته هیڅ توپیر نکوي، باور وکړه یواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده
داسې چاسره خبرې وکړم، چې درک مې کړي،
نور هیڅ غوښتنه نه لرم هیله کوم داومنی-

ډیره حیرانه شوم، ډول ډول فکرونه مې وکړه.

نه پوهیږم ولې مې ورباندې زړه خوږېده، شاید د انسانیت له امله وو خو بل پلوه ویره
وه چې که کورنۍ مې پوهه شي چې زه یو پردي هلک سره خبرې کوم نو څه به راسره
وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغی!

پوهیږم تاسې به اوس څه فکر کوي خو باور وکړه زما لخوا به هیڅ ستونزه درته جوړه
نشي یواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حیرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه یواځې کله کله د څو خبرو غوښتنه کوله ماویل هسي هم لیکنې
لیکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ یوه نشه
لري.

چې هر څوک ځانته راکاږي که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مې ځواب
ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله یاست، منم!

خو زه درسونه وایم اوبل زما ډیره سختگیره کورنۍ ده، هیڅکله داسې څه نه مني!
نوهیله لرم، ته هم زیات مزاهیمت راته ونه کړي.

د هیلې ژوند

همداسې چې څنگه تا وویل یوا د یوملگري په صفت د ستونزو کمولو کي به مرسته
کوو نور وخت بي ځایه نشم تیرولی!

هغه: بلکه مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولگی زده کوونکی يم درسونه وایم
د مور یو زوي يم دوه خویندي لرم نوځکه لږ کارکوم اودرس وایم
زه: ډیر ښه خوشاله شوم، خدای مو مور ژوندی لره!

هغه: اوس مونوم ویلای شي؟

زه: هیله مي نوم دي.

هغه: خوشاله شوم ښکلی نوم دي.

زه: مننه نور دي مخته ښه باید لږ درس ووايم.

هغه: سمدې ډیره مننه دهرڅه لپاره!

موبایل مي کښوده لږ درس مي ووايه نور ویده شوم دوي ورځي همداسي تیریدی په
بله شپه يي بیامسج وکړ

شاهد: سلام

څنگه یاست

زه: ع سلام ښه یو شکر تاسو مور جانې اوخویندي موڅنگه دي

شاهد: شکر ټول ښه دي یواځي مي مورجانې لږ ناروغه ده دعاوي کوه چې ښه شي مور
مي راته ډیره گرانه ده

زه: ډیره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء ورکړي

شاهد: امین ښه درسونه دي څنگه دي

زه : ډیر ښه دي ولله زماخوښېږې نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلومېږې چې درسونو سره ډیره مینه لري

زه : هو ډیره زیاته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتگاره شم

شاهد: افرین ویاړو چې داسې افغاناني شته

زه: مننه

همداسې له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تېرېدې څو ورځو کي حتمن هغه مسجونو کول، حال احوال پوښتنه يي کوله، کله کله به يي ټوکي کولې!
زما ورسره ملگرتيا شوه خو هیڅکله مې د ملگرتیا نه بغير کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې یوڅه ويل نومابه ترینه منعه کوو هغه هم نور پوهیده چې زه یواځي د یو ملگري په نظر ورته گورم نور څه نه همداسې وخت تیریده زما او د هغې د خبرو اووه میاشتي تیري شوي همدي اوو میاشتو کي مو ډیره ښه ملگرتیا وه، هرکله چې به خفه کیدم هغه سره به مې خبري کولې خومانه زیات مسجونو هغه کول څوځلي يي زما دلیدو غوښتنه وکړه د عکسونو غوښتنه وکړه خومانه منله خو هغه راته کله ناکله خپل عکسونه لیرل ما هم لیدل بیرته به مې ډیلیټ کول همدومره وخت کي يي یوځل زنگ وهلي یواځي موسټري مشي کړي بس هغه پوهیدي چې کوم کوم وخت کي موبایل ماسره وي نوهم هغه وخت به يي مسج کوه زیاتره وخت به يي ويل چې مور يي ناروغه ده یوه شپه لس بجي وي مسج يي وکړ ډیره

خواشيني يي څرگندوله ويل يي:

مور مې ډیره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره يي نوري پیسي هم ورسره ختمي شوي ډیره خفه شوم دعا مې ورته وکړه ومي ويل خپلوانو نه مرسته وغواړه يا یوچانه په قرض واخله هغه وویل:

چې زه زیات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غریبانان دي او نور راته څوک په قرض پیسي هم نه راکوي زړه مي پري بد شو لږ خبري مو وکړي وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوږونو والي چې مي مور راته ماشومتوب کي اخیستي هسي هم زمالپاره دیوانسان دژوند نه زیات ارزښت نلري که چیرته هغه ورکړم شاید لږ مرسته ورسره وکړي داکار مي یواځي دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډیره گرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخي شي په ماښام مي ورته مسج وکړ هغه هم خفه ښکاریده ورته مي وویل زما سره دغوږونو والي شته دسروزرو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کي يي نه منله خو وروسته يي ومنله او وه يي ويل چې سبادرته داخیستلو لپاره مسج کوم په سبایي مسج وکړ زموږ دکور پته يي وغوښته ما هم ورکړ لږ ووسته يي وویل چې هغه ځای نژدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکله وو خو دهغه دمور لپاره مي ومنل څوساعته وروسته يي مسج وکړ چې ورشم هغه ځای يي راته وښوده زموږ کورنه لس دقیقتي پیاده لاره وه هغه ځای کي گڼه گڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ما هم ددي لپاره چې څوک مي ونه گوري هغه ځای سم وگڼه ورغلم والي مي راواخیستل په ډیري سختی کورنه راووتلم ځکه زموږ کورنۍ نجوني هیڅکله یواځي د بیرون تگ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلي وم نوځکه لږویریدم هم خو ورغلم هغه ځای ته شاوخوا څوک نه ښکاریدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنگ يي وکړ پوهه شوم شاهد دي نژدې ورغلم غوښتل مي یواځي والي ورکړم اوبیرته ژر لاره شم خو هغه دموتږ دروازه خلاصه کړه وه يي ويل چې هسي نه څوک مووگوري اوستونزه جوړه نشي ما هم زړه نازړه ومنله او مخ سیت کي کینستم سترې مشي مي وکړه لومړی ځل یو پردي کس سره یواځي وم ډیره ویریدم هغه هم ښه سترې مشي وکړه دمور دروغتیا پوښتنه مي وکړه ويل ښه نه ده لږ خبري مو وکړي غوښتل مي لاره شم خو هغه وویل چې نه صبر

لږدځینلو لپاره بوتل یا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه دډیر ټینگار له وجي مي ومنل هغه بنکته شو زماهم زړه هیڅ بڼه نه وو ویل مي کاشکي تللي وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندې وتلي يم همدي فکر کي وم چي دموتېر دروازي ناخپه خلاصي شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور څيز واغوستي اوپه خوله يي راته لاس ونيوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوټانيو کي يي موتېر شانه سيټ ته وغورځولم خوله يي راته په يوه څه وتړله په سريي تور څيز راواغوستي هرڅومر پوهيژم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چيغي وهلي شوي نه تښتيدلای شوم موتېر روان شو يواځي مي اوسکي تويدلي او دخپلي کورنۍ دبندامي ويره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي رېږديده خو يوهيله مي وه چي کيداي شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره پوهيدم چې دري خلک دي يومي يوي خوابل بلي خواته ناست دي يوموتېر چلوي هيڅ خبري يي نه دي کړي نه مي دچاغې اوريدلي

لږ شيبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه يوکس په سر کې په څه ووهم وروسته په هيڅ نه يم پوهه شوي لکه ويده چې شم يووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس هم موتېر کي يم نه پوهيدم څومره وخت تير شوي خوسرته مي توره کڅوړه ايسته شوي وه يواځي يي راته سترگي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي بنديدله اوسکي مي رواني وي نه پوهيدم دي نه وروسته به راسره څه کيږي اوماچيرته بيایي لږ وروسته موتېر ودریده دروازي خلاصي شوي يوه کس ويل بنکته شه له اوږې نه يي ونيولم مادمقاومت په بڼه لاسونه اوپښي خوځول خو هيڅ گټه يي نکول په کش کولو يي روانه کړي وم چوپه چوپتيا وه داسي لکه صحرا چي وي يوځل ديوي دروازي غږ شو ننوتلو بيادبلي زه يي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولويدم غوښتل مي په زوره

زوره چيغي ووهم خوخوله مي تړلې وه يواځي مي اوسکي تويدلي راپورته شوم
کينستم لږ شيبه وروسته د يوچادپنبو ږغ شو يوسړي راغلي ويل سترې شوي به يي
خوږې سترگي به درته خلاصي کړم ځان مي ډير ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي يي
لاسونه راته خلاص کړه بيبي پلستر لري کړ اخر کي يي راته سترگو نه پتي لري کړه په
سترگو مي تياره وه څه مي نه ليدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژپړه رڼا
وليدله توره تياره کوټه وه مخي ته مي يوسړي ناست وو اوږده بریتونه يي وه ږېره يي
نه وه په رنگ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي ديوال ته ځان ورسوي هغه همداسي
له خدا شين شو وايي رشتيا هم مغروره يي شاوخوامي وکتل يواځي يوه بنده دروازه
اودکوټې په سر کې يو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسيمينټو ديوالونه وه هيڅ
دتيستي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل يې ومي ويل
مانه څه غواړي تاسو څوک ياست ولي موزه دلته راوستلي يم هغه لږ غلی وو وروسته
يي ويل پوهه به شي ډير وخت شته دي خبري سره مي په زوره اوچينغو وژړل چي
څنگه ډير وخت يعني زه به دلته ترکله يم هغه لږ شيبه وو کله چې يې غوښتل ووځي
ومي ويل غواړم اودس وکړم وه يې خندل ويل سمه ده په هغه ټوټه دي سترگي وټړه
ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه يې واخيستله سترگي يي راته وټړلې او لاس نه يي
ونيولم روانه يي کړم لږ لارم چي دروازه يي خلاصه کړه ويل ورشه هاخوايي کړم
دروازه يې بيرته بنده کړه ژر مې سترگي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټي په څير
وو هيڅ کړکی نه وه تياره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ويل سترگي
دي بيرته وټړه مجبوره وم کله هغه راته خپله تړلې سترگي مي وټړلې خو لږه بڼه مي
ورته چوله پريښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بيرته يي ټوټه سمه کړه او هغه کوټې
ته يي راوستلم او خپله ووتی دروازه يي بيرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه
وووله خو هيڅ غږنه وو نه هم معلوميدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ويري مي

بدن لاسونه ټول رپرېدېدل ساړه مي كيدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده
 وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوك مي غږ نه اوري همداسي دروازي
 ته كينستم هرڅومره مي وس كيده ژړل مي له ټولو زيات مي داويل چې كورنۍ به
 مي څه فكر كوي خلك اوخپلوان به مي څه څه وايي اوشاهد به څه شوې وي همداسي
 مي لوړ سوري ته وكتل ستوري بنكاريډل شپه وه اوسني مي په مخ رواني وي نور مي
 دچيغوتوان نه وو همدي كي شپه تيره شوه سهار شو اسمان تياره لاره ورو ورو
 رڼاكيدله پوهه شوم ورځ شوه خو هغه خام برق هم هغسي ورو لگيده لږوروسته دپښو
 درانگ غږ شو ژر دروازي نه جگه شوم لارم دكوتي كونج كي پته اوټوله كينستم په
 همدي ويړه كي وم چي اوس به راسره څه څه كېږي دروازي دقيد خلاصولو ږغ شو
 دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړي راغلي يوبل ورسره وو چي بریتونه او ږېره يي
 لرله لاس كي يي كڅوړه وه دبازار ډوډي پكي وه راويي غورځوله وايي داوخوره هيڅ
 مي نه ويل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته يي كتل لږه شيبه ووته چي بل
 سړي راغلي چي ورومي كتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په رپرېديدو شوه خوله
 مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه كول څه ووايم خوستوني مي نښتي وو هغه نورو
 دواړو وخنډل شاهد ته وايي ياره څنگه چي يي ټاپه اړه ويلي وو هم هغه نه هم زياته
 ده هغه هم ورته وخنډل وايي زماټاكنه تل سمه وي اوسني مي رواني وي هغو درو
 واړو راكتل شاهد وويل حيرانه شوي چي ودي ليدم راته نژدي شوه هم ډيره ټوله
 شوم مخي ته راته كينستي وايي وگوره هغه غرور دي څه شو اوس چيرته يي په خبرو
 كولو دي هم راته بنديزونه لگول اوس وگوره ټوله زمالاس كي يي غوصي نه نور هيڅ په
 توان كي نه وه په مخ مي ورته لاري وپاشلي پوري مي وهه شانه ولويده ومي ويل
 مادرسره څه بدكړي ولي دي داسي راسره وكړل هغه هم بيرته راپورته شو يوټينگه
 چپلاخه يي په مخ ووهلم ويل چوپ نور ستابداشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

زماپه خوښه کېږي پوهه شوم په زور هیڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ويل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چينغو چينغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطيو ته ږل ډيره پښيमानه وم خوڅه نه کيدل

زړه کې مي ويل هغوی ولي زه راتبتولې يم که تيري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم ياخوکيدای سي پلارنه مي پيسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کيدلای شي اوڅنگه يي زه دې ځايه پوري راوستلې يم هیڅ نه پوهيدم خوهمداسي کينستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخيستله يواځي يوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوبسکو سره خوړل چوپه چوپتيا وه پوهه شوم داكلي يانبار نه دي صحرا ده نه دموتېرو نه دخلکو دهیچاواز نه وو هغوي هم فکر کوم چيرته تللي وه ځکه يي ږغ نه ووهمداسي ورځ تيره شوه نور خونه دادان غږ و نه هم پوهيدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډيري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ويل څنگه يې گراني هوسيله به دي نه وي ختمه شوي هیڅ مي ونه ويل لاس کي يي ډوډي وه هغه يي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم يواځي يوڅه کولای شوه هغه هم ږړا اواوبسکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم يواځي څومړی وخوړله نوره مي کينبودله لږ شيبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاڅيدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونيوه هغوي په يوڅه لانجه وه يوبل سره يي په تېزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازي باندي کينبوده چې سم غږونه واورم يوه ويل بهرني ښه دي بل ويل نه دلته سم دي لږ شيبه وروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنيو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلی وم څوک راته نژدي شوی نه وو خو هغه بریتور چي پنډ غږ نه يې پوهه شوم هغه ويل نه دلته مو پري ډير ښه کاروبار کېږي ټول بدن مي په ريرديدو شو اوس پوهه شوم چې

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله يي ماسره زیاتی نه وو کړی ځکه چې په ډیرو پیسو خرڅیدم اوبنګي مي په مخ رواني وي کورنۍ هیلې ارمانونه مي ټول خاوري شوه کینستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شیبه وروسته دگیلاس دلویدلو په څیر غږ شو هغوي هم چينغي وهلي نه پوهیدم څه وشو خو غږونه ورک شوه ما هم په زوره زوره چينغي وهلي خدای نه مي دعزت مرگ غوښته همدې خوورځو کي مي یواځي خدای لره چې ورسره مي خبري کولي لوړ مې وکتل ومي ويل چې خدایه پوهیږم ماگناه وکړه خودهغې دومره لویه سزامه راکوه مه پریده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي یاخوزماژوند واخله دې نه مخکي چې زه هره شیبه مړه شم یواځي یوځل مړه کیدل غواړم یوساعت نه وو تیر شوی چې بیرته دهغوي غږ شو ژر پاڅیدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چیرته بیایي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بیرته ووته شپه همداسي تیره شوه زه هم ویده شوي وم چې کله پاڅیدم پوهه شوم سهار دي شاید ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاریده یوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بریتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کینستم هغه راته ډوډي راوړي وه خوومي لیده چې لاس يې پټی وو پوهه شوم شپي دگیلاس غږ دهمدي لامل ووکله چې يي غوښتل ووځي ومي ويل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته یو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پیسي غواړي زماپلار يې درکوي خو هیله کوم ماپریدی هغه مخ راواړوه ويل داهرڅه دي خپل له لاسه کیږي نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل یواځي ته نه يي داسي ډیري نجوني ستاپه څیر راغلي اوس غټو غټو سیاستمدارانو سره گرځي پیسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدي خبري سره ووته دروازه يي بنده کړه ډیر مي وژړل نور مي سترگي له ژړانه وچي شوي وي هیڅ مي توان کي نه وه نو فکر مي وکړ چې یواځي یوه لاره پاتي ده یابه تبتم یابه مي هغوي وژني نه پریدم چې عزت مي خاورو سره یو شي

زهن کي مي ډير پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبيرته به ناهيلي شوم چي زه يواځي يم هغوي ډير دي زما زور اودهغوي زور نشي کيدلای خوداورخ هم په همدې غمونو کي تيره شوه شپه تياره شوه دروازه خلاصه شوه بریتور سړي ويل نور انتظار ختم شو راځه چينغي مي وهلي هغه راته سترگي وتړلي کله چي يي لاسونه تړل زاري مي ورته وکړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډير درد کوي هغه هم مخي خواته لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر کړه اوروانه يي کړم پوهه شوم دلته يواځي داپاتي دي لږ مي زړه کي دتنبتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه پاکوم جگ مي که ورو مي دسترگو پتي لږ پورته کړه ومي ليدل صحراپه خير ځاي دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شايدموټر ته تللو ځکه چي راتللو نوموټر اودي ځاي ترمنځ لږ زياته فاصله وه نوهغه هم څنگ نه نيولې وم بڼه ډاډه روان وو شايد همدې امله وو چي دژغورلو هيڅ لاره يي نه لیده ماهم کښته کتل پوهه شوم چي ديوي پولې په خير ځاي دي زړه کي مي خدای نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي وکتل په بیره مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولویده ژر مي سترگو پتي لوړه کړه کله چي يي دپورته کيدو هڅه کوله څنگ ته مي وکتل لږ لاندي دپان په خير ځاي وو څومره چي مي ځان کي زور وو هغومره په زور مي هغه ټيل وهه لاندي ولویده اسمان کي سپوږمۍ وه خو ډيره رڼا نه وه يواځي دچاسيوري پکي ليدل کیده منډه مي شروع کړه شاته مي وکتل هغه کور وو يوي خواته شيلي غوندي وه بلي خواته لږ ليري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع کړي څومره چي مي توان وو هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي کتلي خومطمينه شوم دهغه پښه دلويدلووخت کي لږ ژوبله شوه کنه ډير ژر به رارسيدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي پښوکي مي هيڅ نه وه ځمکه هم ټولي ډبري وي خو هيڅ په درد نه پوهيدم باغ ته ورسيدم همداسي مي ونو کي منډي وهلي شاته مي وکتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

منډه تیزه کړه ونې شنې نه وي پانې یې ژړي وي نوځکه هرڅه بنکاریده خوزه هیڅ نه یې دریدلي همداسې مې منډې وهلي ډیر غټ باغ وو خوځایه مې دسپواوهمداسې حیوانانو غږونه واوریدل خوکیدای شي الله هم ماسره وو زما مرسته یې کوله ځکه خومخي ته مې هیڅ حیوان نه دی راغلی کله چې تریوځایه لارم نور مې ساه نشوه ایستلای شاته مې وکتل هیڅ رڼا نه وه خوزړه کې مې ویره وه چې هسې نه راپسي راورسېږي بیرته روانه شوم خوبیامي وویل که هغوي په بله لاره مخي ته راغلي وي ودریدم دوه زړه کې شوم چې لاره شم که ودرېرم خوورو ورو روانه شوم یوځای کې مې پښې په لنډو خټو کې ولگیدي

ځان سره مې وویل باران خونه دی شوي نوحتمن دلته نژدې څوک شته چې داباغ ته یې اوبه ورکړي خو کیدای شي هغوي هم ددوي په خیر وي اخر کې مې خدای نه مرسته وغوښته همداسې روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چې هرڅومره تلم پای یې نه وو څوساعته مې په تگ تیر کړي وه پښو مې له یخه او درده نور حرکت نشو کولای نوځکه مې یوي ونې ته تکیه وکړه کینستم لاسونه مې ډیر ټینګ تړل شوي وه په غابونو مې هڅه وکړه خوداچې تیاره وه څه مې نشوه کولای لاسونه مې هم هغسي تړلي وه ځان مې ډیر درد شروع کړ ډیر مې ساړه کیدل اوسکي مې تویدلي له یوي خوا دهغوي ویره دبلي خوا د حیوانانو ویره وه بیرته به پورته شوم بیابه مې لږ مزل وکړ بیاچې به مې نور توان نه ووتله بیابه لږ کینستم خو همدې کې سهار خوا کیدله تیاره تلله رڼا کیدله یوي خوانه خوشاله کیدم چې رڼا شي بلي خوانه مې زړه بدوو هسې نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بیالارم کله مې چې وکتل شاوخواډیري ونې ولاړي دي اوداوبو رغ دي زړه مې ودریده فکرمې وکه چې هغوي به وي شاوخوا مې وکتل یوي خوانه غونډ بوتې ولاړ وه په کراره لارم هلته دهغو شاته پته شوم ټول بدن

مي لږزیده په خوله مي لاسونه ټينگ نيولي وه داوخت کي دسهارخواکيدله غږ غلی شو ورو مي وروکتل یوسپين ږيری سړي لاس اومخ وچوي داسي بنکاريدل لکه اودس چې يې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چې هغوي نه دي خو هيڅ مي ورته ږغ ونه که هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاره نويودختو زوړ کور بنکاريه شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لري کينستم پټ پټ مي کتل ترخوپوهه شم څوک شته که نه لږه شيبه ووته يو هلک راووته لاس کي يې داوبو لوبی وو معلومیده چې اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکينسته اودس يې وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کيدل چې دواړي زامي مي يوبل سره لگيدلي لږ نژدي ورغلم ومي ويل وروره دلته بنځي شته ؟کله چې هغه راته وکتل همداسي يې کتل هيڅ يې نه ويل بيامي وويل مور ياخور لري دلته شته سر يې دهو په بڼه وخوځوي په زوره يې غږ کړه ويل موري هله راشه داڅوک ده بيایي غږ کړه لږ شيبه وروسته هغه سپين ږيری او يوه دعمرنه پخه بنځه راوتله کله چې يې ماته وکتل ټول حيران وه هيڅ يې نه ويل ملامت نه وه ځکه چې زمالاسونه تړلي وه خادر مي نه وو پښي مي لوخي وي ورو مي وويل مرسته راسره وکړي بنځه ژر زماخوانه راغله وي ويل څوک يې اودلته څنگه راغلي يې هيڅ مي نشوه ويلاي يواځي مي اوبسکي تويدلي بنځي زوي ته مخ واړوه ويل هله هلکه ورشه يوخادر راوړه ماته يې ويل راځه لوري هيڅ مه وږيرېه مور. مسلمانان يو دې وخت کي هلک خادر راوړ بنځي راته په سر واچوي ژر يې لاس نه ونيولم کورته يې بوتلم سپين ږيری ږغ شو ويل هلی بوټي بخاری ته واچوی کوټه گرمه کړي بنځي ته مي لاس ونيوه هغه پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شيبه وروسته يې راته لاسونه خلاص کړه ماهم ژر خادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنگ کي ځاي سم کړ ويل دلته کينه چې ډير ساړه دي شوي زه هم کينستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

یې ټولولې یو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګې ماګې ښځې
 کړې وې لږ وروسته مې ساړه ختمیدل هغوي راته ژر چای ګیلاسونو کې واچوو سپین
 ږیرې سپرې ویل لوري داوڅکه چې ځان دي گرم شي هغه مې وڅکه همدې سره
 یوسات یاشاید لږ زیات وخت تیر شوی وي نجوني هم کینستلي چوپ چوپتیا وه اخر
 کې سپین ږیرې سپرې وویل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نوموړ ته ووايه هسي
 نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شیبه ووتله غلې وم وروسته مې له اول نه تراخه ټوله
 کیسه ورته وکړه زما دسلګیو سره سره دهغوي اوسکي هم دباران په څېر بهیدلې هغوي
 ته یې ږیرې ښیراوي وکړې ومې ویل دا کوم ځای دي هغوي راته دځای نوم واخیسته
 پوهه شوم زموږ دکورونو څخه ډیر لیرې دي ځکه خو یې نوم هم راته ناشنا وو هغوي
 هم زموږ ځای نه پیژندی ورته ومې ویل تاسو موبایل لرئ هغوي ویل هو ماویل زما مې
 دپلار شمیره په یاد ده که کولای شئ هغوته زنگ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر یې
 موبایل راوړ ما هم په دماغ زور راوسته خوښه وو شمیره مې نه وه هیره شوي هغوي
 ډایله کړه لږ شیبه وروسته زنگ ورغې زړه مې په درزا شوهمدي فکر کې وم چې
 هغوي به څه حال کې وي لږ وروسته مې دپلار غږ شو سلام په ویلو سره سپین ږیرې
 سپرې ورسره تېرې مشي وکړه اخر کې یې ورته وویل چې ستاسو لور چاتښتولې وه په
 ډیرو ستونزو تردې ځایه راغلي کولای شي راشي ستاسو ترراتګه به دازموږ سره امانت
 وي پلار مې ویل ته موبایل ورکړه لور ته مې داسې لکه باور چې نکوي کله مې چې
 سلام وایه نوپه چیغو چیغو مې ژړل هغوي هم پوهه شوه زه یم بیرته مې سپین ږیرې ته
 موبایل ورکه هغه ورته دځای پته وویل وروسته پوهه شو چې دي ځای نه زموږ
 ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ویره لرله چې هغه بیارانښي هغه ښځې
 راته دوي د درد گولی راکړې خوداڅو ساعته په سختي تیر شوه همداسې هر ساعت مې
 پلار اوسپین ژیرې سپرې خبرې کولې دلاري اوکور ښودلو لپاره یوخت دوه موټره

راورسیدل پلار مي اکاگان ډاکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار ولیده په منډه ورغلم غیر کي يي ولویدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل وروسته مي خدای په امانی وکړه هغوي نه مي ډیره مننه وکړه او راروان شو کورته لاره کي هیچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي وژغورل شوم خو چې پلار کورنی اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکر شو بیرته به مي خوشالي پای ته ورسیده چي هغوي به څه ووايي څه به وشي خو مزل مو وکه راورسیدو کورته ټول بنکته شوه زه هم بنکته شوم ماشومان خویندي اوورونه مي مخي ته رامنډه کړل ټول مي غیر کي نیول او په چیغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل مور مي مخي ته راغله غیر کي يي ونيولم ډیر يي راسره وژړل کوتي ته ورغلو خور مي ډاکاگانو بنځي مي وي خاله گاني مي وي ټولو غیر کي نیولم اوژراوي وي خو ټول کینستو هیڅ خبري نه وي یواځي اوبسکي وي چي ټولو راسره تویولي مور مي راته ډوډي راوړه یواځي څومړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي کله پښي ولیدلي هغو ظالمانوته يي ډیري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کریم يي راواخیسته پښي يي راته غوړي کړي همداسي یواځي بنځي ناستي وو خوټولو داسي عجیبه کتل گاونډیانو بنځي هم راغلي چاڅه ویل چاڅه همدي کي شپه شوه نارینه جلاناست وه بنځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتل کوتي ته پوهیدم چې ولي مي غواړي خوباید حقیقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاگان ډاکازامن نور نژدي خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کیسه وکړم ماهم بله چاره نه وه ټول هرڅه مي ورته وویل ټولو راته په یوډول کرکه کتل چابه راته غوصه کول چاڅه ویل خوداچي ملامتیا اوگناه زماخپله وه نوماهم څه نه ویل غلي ناسته وم وروسته مي پلار ویل تللای شې زه هم راغلم ډیره سترې وم مورته مي وویل چي ویدیرم هغي راته ځای سم که ځای کي مي ښه ډیري اوبسکي توي کړلي همدي ژړاکي ویده شوي وم

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندي ږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډير په سختي په لاره تللم ځکه پښي مي پرسيدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه کالي راواخيستل هرڅه هم هغسي پراته وه لارم ومي لامبل کالي مي واغوستل داوړځ هم داسي دخلکو اوسخوپه تگ راتگ ختمه شوه ټولو راته يوډول په بده سترگه کتل خوماڅه نه ويل په سبامي پلارمورته ويل نن ميلمانه راځي شيان سم کړه ماهم څه ونه ويل کوټي نه ووتلم لږ شيبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه شوي خومورمي پلارته زاري کولي چي داسي ونه کړي هغه ويل بله لاره نشته زمادورنگ سره مي پلار ووته مورته مي ويل څه خبره ده څه شوي هغې ويل غواړي تايوسپين ږيري سړي ته ورکړي په هم هغه ځاي مي په سترگوتياره شوه ولويدم وروسته لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راکولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع کړي ومي ويل چي داسي مه کوي مامي خپله سزاليدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غير کي يي نيولي وم لږ شيبه وروسته خلک راغلل ټول خلک حجره کي ناست وه مور مي خوڅوځلي پلارته خواستونه وکړه خوټولو اکاگانو مي پلار راضي کړی وو دمور خبرو مي پري هيڅ تاثير نه کوو ماهم په کوټه کي په چينغو چينغو ژړل فکر مي کوو سختي ورځي ختمي شوي خو هيڅ نه وه ختم شوي يوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي يي زه خرڅه کړم هغوي لاره پلار مي کورته راغلی مور مي ورسره جنگ وکړ پلار مي هم دخپلي بدنایي لامل ما اومور گنلو چي سمه لور يي نه وه روزلي څه مي نشوه ويلاي نه مي ځان وژنه کولای شوه ځکه چي دانړۍ خومي هسي هم ټوله تباه شوه هغه نړۍ مي نه شوه خرابولای څوورځي تيري شوي پوهه شوم هغه دزيات عمر سپين ږيري سړی دي کوچيان دي بله بنځه هم لري خوپيسي زياتي لري ځکه خو يي واده هم لسوورځوکي کوو کور هرڅه هغوي خپله تيارول نور راته هيڅ اوسکي نه وي پاتي هيچاسره مي خبري نه کولي يواځي به کينستم ټولي هيلي مي خاورو سر يوشوي

ځان او هرچانه مي کرکه کیدله لس ورځي تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی
 وو دیوبت په خیر يي کینولم کالي اوهرڅه يي راته واغوستل دیوي کونډي په خیر يي
 کورنه ویستلم شپي ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کمیسونه اغوستي وه ژبه يي هم
 زموږ ژبي نه جلا وه مور خور ډاکاښځي مي راسره لاري ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه يي
 کوټي ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په
 عمرپوخ سپين رېږی سړی راغلی کوټي ته مور اوخور مي اوبښکي تويولي ټولو په
 حیرانی کتل زه هم دیوجسد په خیر غلي ناسته وم خپل د نړیدلي ژوند ننداره مي
 کوله ښځي یوه په بلي پسي وتلي کله مي چي مور وتله ټينگه مي لمني نه ونيوله په
 چيغوجيغومي ژړل اوويل مي چي مادي ځای نه بوځي زاری مي کولي ورته خومور
 اوخور مي هيڅ نشوه کولاي هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولي ښځي اونجوني راټولي
 شوي وي سړی په غوصه ټولو ته څه وويل اوويي ايستلي موراوخور مي هم زمالاس په
 سختي خپلي لمني نه خلاص کړ او ووتلي سپين رېږی جگ شوه دروازه يي وتړله زه
 هم ژر شاته کونج کي ټوله کينستم ددي شپي او هغه شپي چي تبتول شوي وم هيڅ
 توپير نکیده سړی زماخوانه راته زه هم ټولیدم کله چي راته نژدي کیده ومي ويل مه
 نژدي کيږه مانه ليري اوسه سړي وخنډل ويل مه ويریږه زه درته تاوان نه رسوم کله
 چي يي لاس راوږه لاس مي پوري وهه ماويل لاس مه راوږه ليري شه سړی لږ شيبه
 غلی ناست وو ويل جگه شه ځاي سم کړه هيڅ مي ونه ويل سړی جگ شو غوښتل يي په
 زوره مي جگه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پوري وهه ونه لويده خو
 راغلي څو چپلاخي يي ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جگولم ماهم دهغه لاس ځان ته
 نه پريښوده وروسته سړی سترې شوو ښه ډيره يي ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي
 ويني شوه دواده زرغوني جامي مي په سرووینو ولړل شوي وروسته هغه لار ځاي کي
 ويده شو ماهم داشپه بياپه غمونو او اوبښکوتيره کړه ځان مي خوږیده سهاره پوري

وینسه ناسته وم هغه هم ویده ووهغه ته په کتلو مي هم کرکه کوله اذان وشو دباندې
دڅوښځو ږغ شو هغه هم جگ شویوځل يي راوکتل بیالار کوتي نه وونه لږ شیبه نه وه
تیره شوي چې مور مي راغله کله چې يي زماحالت ولیده اوبسکو يي په مخ رودونه
جوړ کړ زماسر يي خپله سینه پوري نیولي وو هغه سړي پلار اواکاگانو ته مي يي
ښراوي کولي لږ وروسته مي خور راغله هغي هم ژړل درو وارومو دې وسی اوبسکي
تویولي وروسته مي خور لاس نه ونيولم تشاب ته يي وروستلم مخ اولاسونه يي راته
ومینځل کله مي چې هنداري ته وکتل نو خیرې مي ډیرتغیر کړی وو داسي لکه یوبل
څوک چې اوسم همداسي دوي شپي نوري هم په داسي وهلو کې تیري شوي په دریمه
ورځ مي مور دوي تلل مور مي راته دزړه له زوره نصیحت کاوه ویل نور دي همدا ژوند
دي دادي کور دی خپل تقدیر ومنه اوځان سره ظلم مه کوه هغوي لارې زه يي هم
دیوي زخمي مرغی په خیر وغورځولم ټوله ورځ مي په ژړاتیره کړه شپي پوري مي فکر
وکړ مورمي رشتیا وایي نور مي همدارژوندی شپي مي هم دیوبې روح جسدپه خیر
هرڅه ومنل خپل تقدیر ته تسلیمه شوم خوترسهاره به مي په اوبسکو بالنبت لوند کړی
وو څوورځي نوري تیري شوي هیچاسره مي خبري نکولي دیوي گونگی په خیر شوي
وم تل به یواځي کوټه کي کینستم کله کله به مي مور سره څو خبري کولي

موربه مي هم راته ډاډ راکوه چې خدای شته دهغه سړي یوزوي وو مانه په عمر لږ غټ
وو نوم يي احمد وو ډیر ښه انسان وو زمايې ډیر خیال ساته کله کله به راته او دخپلو
رواجونو کيسي به يې راته کولي داچې زه لږ وخاندم نوتل به يې ټوکي راته کولي
ماهم ورسره کله کله دخپلو درسونو اوهیلو په اړه خبري کولي هغه هم ښوونځی ویله
لسم ټولگی نه فارغه شوی وو یولسم ټولگی کي وو دواده دري میاشتي تیري شوي یوه
ورځ يي موبایل کي گوتي وهلي زه يي شاته ناسته وم چې ناڅاپه مي دشاهد عکس

باندي سترگي ولگيدي په بیره مي ترينه موبایل واخيسته سم مي وکته هم هغه وو ژر
مي ايدي وکتله په بل نوم يي جوړه کړي وه خونجوني اوهلکان ورسره ملگري وه
لاسونه مي رپرديدل احمد په حيرانتيا راته کتل کله مي چې وکتل څوک نه وو هغه ته
مي وويل دا هغه سپی دی چې زماژونديي تباه که هغه هم ژرموبایل واخيستي وه يي
کته ويل څنگه کيدای شي داخوماسره ډير وخت نه فريند دی اوبه تعليم افته ځوان
بنکاري ومي ويل هو که داسي نه وو ولي به زماپه خير نجوني تيرايستل کيدلي
خودواړه چوپ کيناستلو مور يي راغله هغه هم جگ شوزه لارم کوټي ته ډير مي وژړل
خووروسته مي زهن کي راغلل چې هغه سپري ويلي وو چې يواځي ته نه يي ډيري
نجوني دلته راغلي يعني هغه اوس هم داکار کوي نجوني تيرباسي نه زماخوژوند هسي
هم دوزخ جوړ شوی خودهغه سزابايد ورکول شي بايدنور ددي کارمخه ونيول شي لږ
وروسته ورغلم احمدمي راوغوښته خپلي کوټي ته هغه ته مي ويل يوڅه درته وایم
خوقسم راسر وکړه چې مني به دخير کار دی شايد دخداي هم خوښه وي هغه دلږ
ځنډوروسته ومنله وروسته مي ورته وويل چې ده ته به سزاورکوو نوري نجوني به له
دي عذاب نه ژغورو ويل څنگه پلان موجود کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبري
وکړو وروسته به بياگورو هغه هم په سختی ومنله خوومي ويل چې يوه بله پخوانی
ايدي پيدا کړه چې دنجلي وي ترڅوشک ونه کړي هغه هم داسي وکړه مسجونه يي
ورسره پيل کړه ډير ژر صميمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډير ماهره وو
خوداخل مودملگرتيا نه دميني اړيکه جوړه شوه احمدبه ورسره مسجونه کول کله ناکله
به يي بياهرڅه راته ويل همداسي وخت تيریده احمدنور دداسی ميني له خبرونه
تنگ راغلی وو خوزماپه ډير ټينگاربه بيرته راضي شو احمدورته دنيت نه ديوي نجلي
څوعکسونه په ډير زحمت پيدا کړي وه هغه يي ليرلي وه هغه هم ورسره دميني گرمه
اړيکه جوړه کړي وه دوي مياشتي تيري شوي وي يوه ورځ احمدوويل چې هغه غواړي

ماله نژدې نه مخامخ وگوري ډير ټينگار كوي ماهم احمدته نورپلان ونبوده زمادپلار يو ملگري وو هغه پوليسو كي قومندان و نوهر وخت به زمور كورته راته مابه ورته چاي راوړلي نوډيره بڼه يې پيژندلم احمد ته مي وويل چي دهغه شميره مي پلارنه واخله ووايه چي يوملگري مي ستونزه لري هغه همداسي وكړه شميره موواخيسته اوزنگ مو ورته ووهه لومړي احمد خبري وكړي بياماسمدلاسه يې وپيژندم ډيره بڼه پوښتنه يې وكړه وروسته مي ټوله كيسه ورته وكړه هغه ويل نواوس به څه كيږي ماويل كه تاسو مرسته وكړي هغه غواړي بياداسي وكړي لكه مخكي چي ماسره كړي وو نوهم هغه وخت به يې تاسو ونيسي هغه ويل اوس خونه كيږي داوپه خبره نده خوزه درته بيازنگ وهم ماهم ومنله څوورځي وروسته احمدموبايل راوړ ويل پوليس كاكا دي زنگ وهلي كله چي مي ورسره ستړي مشي وكړه هغه وويل چي تاسو بڼه پلان جوړ كړي مور مشوره كړي مرسته كوو خوبايدډيرپام وساتو چي كومه بده پېښه ونشي ما هم ويل سمدې ده زه احمد پوليس كاكا دري واړه اړيكه كي شوو ما او احمددشاهد هرڅه پوليس سره شريكول هغه هم راته ځاي اوهرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دلیدني ورځ شوه داهرڅه موځكه كولاي شوه ځكه چي دا احمدپلار سهارتلي او ماشام كورته راتلي دا احمدمورهم مانه كركه كوله ماسره هيڅ نه كينستله نوځكه هرڅه موهوسا كولاي شوه خوزړه كي مي هم ويړه وه هم خوشالي زماژوندیواځي يوقیامت وو چي تیریده داسي كس سره مي ژوندكوي چي زمادنيكه په عمر وو هغه ته په لیدلو مي زړه بدیده خومجبوریت ورسره یوتخت كي ویدولم هره شپه به دیو بي روحه جسدپه خیر وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بي وسیو په ژړا تیریدله داژوند نه یودوزخ اوعذاب وو داهرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځكه خوشاله وم چي هغه هم زماپه خیر عذاب وگوري او زماپه خپر ساده او بي گناه نجونو ژوند نور تباه نشي په هر حال سهار وو پوليس كاكا ويل ته به خامخا راځي حجاب كي ځكه كه

تاونه گوري کيدای شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلی که څه هم هرڅومره مي وويل چي مه څه هسي نه په ناڅه وشي خو هغه نه منله ډير غيرتمن هلک وو مور دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداځل دمخکي په خير د شاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پوليس کاکا هم وو دليري مو وليدل زنگونه مو وهلي وو يوبل سره موخبري کولي احمد لږ ليري ولاړ وو پوليس هم ساده جامو کي وه هيچانه پيژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داځل موهم داسي ځاي ټاکلی وو چي څوک نه وه

احمد : هيله راغله هيڅ نه ويريده ډيره زړه وره اوپاکه نجلۍ وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته يوه کتابچه راکړه ويل که کورته لاړو بيرته به يي راکړي که نه بيا به يي ته پوره کړي وروسته خپله پوهيږي حيران شوم په خبره يي پوهه نشوم خو هغه بيرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډير په سختي تيريده نيم ساعت وخت تير شو چي موټر راغلی ودریده داچي هيلي ډير پټ حجاب کړی وو نوچانه پيژنده لږ ورنژدي شوه کله چي مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترگونه مي ورته اورونه غورځيدل ډير ورته غوصه وم خو هيلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلۍ ده هغه هم دموتړ دروازه خلاصه کړه هيلي لومړی شاوخوا وکتل داسي لکه ويريدي چي وي خو کله يي چي مور وليدلو زړه يي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کيدلي دهغي سره يوموبايل وو چي پوليس ورکړی وو نومور ټولو يي خبري اوريدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وويل دميني خبري يي شروع کړي خو هيلي حجاب لري نه که همداسي يي خبري ورو ورو کولي خوداځل شاهد نه وو ښکته شوی چي دوه خلک راغلل يو يي تور مخي وو يوبل هم ورسره وو کله چي يي غوښتل موټر ته وخيژی پوليس ټولو ته اشاره وکړه هيلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوا نه څلور پوليس راټول شوه وسلې يي ورباندي ونيولي هيله هم په منډه

دپوليس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځاي کي ولاړ وم پوليسو هغوي ته دتسليم چيغي وهلي هغوي هم لاسونه جگ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کيدي پوليسو خوځلي دتسليميدو وويل خو هغه ناست و اخر پوليسو ويل که ښکته نشي ډزي کوو نو هغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پوليس ورو ورو ورنژدي کيدل چي ناڅاپه شاهد مخي ته رامنډي کړي پر پوليس کاکا يي وسله ونيوله ويل ليري شي که نه داوژنم هيله دپوليس کاکا څنگ ته ولاړه وه پوليسو هغه دوه نيولي وه خوشاهد دپوليس کاکا سرته وسله نيولي وه غوښتل يي وتښتي خو پوليسو وسلې نه ايښودي کله چي پوليس کاکا غوښتل ډز وکړي شاهد ماشي ته گوته وروږه ډز شو کله مي چي يوبل ته وکتل شاهد په وينو لږلي پروت وو خوشاله شوم خو چي پوليس کاکا او هيلي خواته مي وکتل هيله په وينو کي پرته وه پوهه شوم چي هيله دپوليس کاکا مخي ته دريدلې او مرمي په هغې لگيدلې پوليس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډي کړي هغه خلکو لاسونه يي شاته تړلي وه دپوليسو موټر ته يي پورته کړه ماو پوليس کاکا په هيلي غږونه کول مخ مي ترينه لوڅ که لا ژوندي وه همداسي يي کتل وږه موسکايي وکړه او سترگي يي پټي شوي پوليس کاکا چي يي کله لاس وکته نو پوهه شوم چي هيله نور ژوندي نه ده ماو پوليس کاکا دواړو اوسکي تويولي امبولانس راغلي هيله يي پورته کړه زه هم حيران وم چي څنگه مي پلارته ووايم خو زما په ځاي پوليس کاکا مي پلار او دهيلي پلارته زنگ ووهه هغوي يي خبر کړه پوليس کاکا وويل چي ته په هيڅ نه يي خبر همدا دهيلي غوښتنه وه چي پلار دوي دي پوهه نشي ته هغې سره دي پيښه کي وي هسي نه ستاوپلار ترمنځ دي جنجال جوړ نشي ماهم ومنله دهيلي کورنۍ اوزماپلار دوي ټول راغلل دپوليسو تهاني ته ټولو نه مي دهيلي دظلمونو په خاطر کرکه کيدله هغه بې گناه وه دوي ټول دهغې مجرمين دي لومړي شاهد چي خپله سزا يي وليدله بيا دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چي دهغې ژوند يي ورته په دوزخ بدل کړي وو ځکه

خوهغه دمرگ په وخت کي په خدا ولاړه ځکه چې ژوند هغي سره ډیر ظلمونه وکړه هيله مو خاورو ته وسپارل خو ورځي تيري شوي ډیر خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول مجلسونه کېدل دهيلي مور اوخوړ ډیر ژړل د هغوي په درد ډیر ښه پوهيدم ځکه چې هغوي هم پوهيدلې چې هيله بې گناه وه دهيلي پلار هم ډیر کمزوری شوی وو شاید اوس ډیر پښيमानه وو خو هيڅ گټه يي نه کوله هيله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه دهيلي کورنۍ هم نور نه راتله زموږ کور هم نور عادي وو چاهيله نه يادوله يواځي زما ډیره ياديدله هغه مي دخوړ په خير راته گرانه وه خو ورځي وروسته مي دهيلي کتابچه ياد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کيسه يي وه چې نوره برخه يي ما وليکه اوس پوهه شوم چې دهغي مطلب څه وو هيله زما په نظر يوه اتله وه چې دداسي ظالمانو له منگولو نه خوشي شوه پرته له گناه نه يي سزاويدله او دډيرو بې گناه نجونو ژوند يي وژغورلو خپل ژوند يي دانسانيت لپاره قربان که

پاي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**